

то движение на войската, то болницата, отворена от Друж. „Черв. Кръст“, твърдѣ сполучливо отговори на своето си назначение и на цѣлѣта на Дружеството.

„Освѣнѣ това, болницата е отпуснала нѣкои малки пособия и вѣнѣ от нея на нуждающи се лица поборници и доброволци въ града и вѣнѣ по позициитѣ, както и на Трънската Окръжна болница.

„Въ времето на Д-ръ Димитровъ, той се распорѣди и проводи съ негово писмо до два околodka на Врабченския Отрядъ два транспорта съ топли дрѣхѣ, привязочни предмѣти и часть продоволствие . . .

„Въ първитѣ дни слѣдъ откриванieto и, Болницата стоя една недѣля безъ докторъ, какъвто предполагаше Дружеството, че ще пристигне отъ къмъ Царибродъ. До пристиганieto на докторъ, болнитѣ се поддържаха съ читателни, съгрѣвателни и растривателни срѣдства, които въ такова оскъдно време се равняваха съ най добритѣ цѣрове.

„За пръвъ пѣтъ Болницата се посѣти отъ мѣстния окръж. лѣкаръ, Горовичъ на 6-й Декемврий Около 8-ий Декемвр. пристигна майоръ Димитровъ — Д-ръ на Врабченския отрядъ; той достатъчно облѣгчи сѣдбата на болнитѣ На 18-й Декемврий го застѣпи Д-ръ Пализоидесъ

„Отъ страна на мѣстнитѣ учреждениа и лица, отъ началото Градското Кметство показва малко съдѣйствие, но по натѣкъ, както то така и Постоянната Комиссия се уклоняваха подъ предлогъ, че Дружеството отъ „Червен. Кръст“, като дружество, трѣбвало да дѣйствува на свои сили и срѣдства.

„Болницата има благоволителното внимание на Капитана Ботева, Майора Гуджева, Капитана Никифорова, командиръ на Търновския Полкъ, които посѣтиха болницата и искаха благодарностъ . . .“

При това, Дружеството ни е **помогнало съ храна на болницата въ с.**

Княжево, а въ Нови-Ханъ, по пѣтя къмъ Т. Пазарджикъ, то имаше свой питателенъ пунктъ.

Дружеството ни е испратило още и на **клоноветѣ въ Видинъ, Бѣлоградчикъ и Свищовъ парични помощи.** За да може да разузнае по отблизо нуждитѣ на тамкашнитѣ болници, Настоятелството командирова двама отъ своитѣ си членове въ Ломъ, Г-дата И. Ковачовъ и Б. Якововъ.

За смѣтка на Дружеството ни сѣ били купени и испратени отъ българския Букурешки Комитетъ разни хирургически инструменти, медикаменти и привързоченъ материалъ за нашитѣ клонове въ Руссе, Свищовъ, Никополъ, Ломъ и Видинъ.

Най сетнѣ, когато **тифознитѣ епидемия се разви въ Кремиковския женски мѣнастиръ** вслѣдствие на това, дѣто монахини отъ тая обитель, служайки като сестри милосердни при нѣкои отъ столичнитѣ болници и заразени отъ тая болѣсть я бѣха принесли въ мѣнастиря, Настоятелството испрати единъ докторъ съ единъ помощникъ, а тѣй сѣщо и нуждитѣ лѣкарства, благодарение на което, епидемията, която, можеше да запали цѣлата околностъ, угасна.

При това, като бѣше желателно да има Дружеството единъ достоинъ свой представителъ при главната квартира на дѣйствиющата наша войска, за да може да се доставятъ по-точни свѣдения за състоянието и нуждитѣ на раненитѣ и болни солдати по пунктовѣтѣ и на самото бойно поле, Настоятелството испрати, съ едно прилично парично възнаграждение, за свой главенъ докторъ (*medecin en chef*) при главната квартира на войската Г-на д-ра Г. Странска, комуто възложи и гражата да ревизира по пѣтя отъ София до Пиротъ, гдѣто вече се намираще главната квартира на нашата войска, питателнитѣ и привязочни пунктове и да съобщи на Настоятелството както за състоянието, така и за нуждитѣ имъ. Като не-